

[Hjermind.]

slaget om Ændringer i Retsafgiftsloven af 11. April 1916 (Forhøjelse af visse Forkyndelsesafgifter) og Forslag til Lov om Ændring af Gebyrerne for kongelige Bevillinger.

Det første Lovforslag, om Forudbetaling af Udpantningsafgifter, er det Lovforslag, der særlig vedrører Sognefogderne. Der har i Udvalget været et almindeligt Ønske om at søge gennemført en Forbedring af Sognefogdernes Forhold, ikke blot saaledes, at Afgifterne ved private Rekvisitioner kan fordres forudbetalt, men ogsaa saaledes, at der sikres Sognefogderne et Gebyr i det Tilfælde, hvor Rekvirenten er en offentlig Myndighed. Det vil i disse Sager ofte saaledes, at Sognefogeden maa tage hjemmefra for at foretage Udpantningen, og først naar han kommer til Skyldneren, faar han at vide, at Beløbet er blevet betalt direkte, f. Eks. til Amtstuen, og som Regel faar Sognefogeden i saadanne Tilfælde ikke noget Gebyr. Justitsministeren har imidlertid over for Udvalget anført forskellige Betragtninger baade af principiell og mere teknisk Art, hvorefter Udvalget har været enigt med den højtærede Minister om at lade dette Spørgsmaal undersøge nærmere, saaledes at Behandlingen af dette Forslag i Øjeblikket beror paa Resultatet af disse Undersøgelser. Lovforslaget om Forhøjelse af visse Forkyndelsesafgifter foreslaar Udvalget derfor gennemført uændret.

Lovforslaget om Ændring af Gebyrerne for kongelige Bevillinger anbefaler Udvalget gennemført med to Ændringer, som er foreslaaet af den højtærede Minister og tiltraadt af Udvalget. Ændringsforslag Nr. 2 til § 2, 2det Punktum, gaar ud paa, at kongelig Konfirmation paa Testamenter paa 5 000 Kr. og derunder bliver gebyrfri, medens det oprindelige Lovforslag fastsatte et Gebyr paa 50 Kr. Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 gaar ud paa, at det almindelige Gebyr fastsættes til 40 Kr. i Stedet for som i Lovforslaget foreslaaet 50 Kr. Denne Ændring, hvorved man altsaa forlader den gamle Takst, som vi i mere end 100 Aar har haft, paa 33 Kr. 66 Øre, er foranlediget af praktiske, arbejdsmæssige Hensyn, som Udvalget har bøjet sig for, men jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning om, at det for adskillige af Udvalgets Medlemmer har været med oprigtig Sorg, man tog Afsked med det af alle kendte gamle Gebyr paa 33 Kr. 66 Øre.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Udvalgets Vegne indstille de to Lovforslag til Vedtagelse.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg takker det ærede Udvalg for dets Arbejde med Sagen og for de Resultater, man er kommet til.

Hvad angaar det første af den ærede Ordfører (Hjermind) berørte Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Forudbetaling af Gebyrer til Sognefogderne, har jeg lovet at undersøge nærmere, hvorvidt de Ønsker, Sognefogderne har fremført, kan gennemføres. Jeg mener, at der til denne Undersøgelse kræves Udtalelser fra forskellige Organisationer, fra Den danske Købstadforening, fra Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, fra Sogneraadforeningerne og tillige naturligvis fra Skattedepartementet. Jeg skal imidlertid ikke paa dette Tidspunkt udtale mig om Mulighederne, men kun sige saa meget, at jeg netop i Dag har fundet frem nogle Dokumenter vedrørende tidligere Behandling af et lignende Spørgsmaal og et lignende Ønske fra Sognefogdernes Side. Disse Dokumenter viser, at Spørgsmaalet tidligere har været forelagt Skattedepartementet, der paa daværende Tidspunkt udtalte sine store Betænkeligheder og ikke kunde gaa med til en saadan Ordning. Men nu spørger vi Skattedepartementet og de andre Myndigheder igen, og saa snart vi har faaet disse Oplysninger, skal jeg vende tilbage til Sagen. Personlig er jeg ikke paa Forhaand indstillet imod Forslaget, men hvis det viser sig, at praktiske Forhold forhindrer en Gennemførelse, maa vi jo se paa, om det er muligt at overvinde disse praktiske Vanskeligheder.

Jeg takker endvidere Udvalget for dets Tiltrædelse af de af mig stillede Ændringsforslag til Forslag til Lov om Ændring af Gebyrerne for kongelige Bevillinger m. v. Jeg vil gerne sige, at mig personlig er det ogsaa lidt af en Sorg at forlade de berømte 33 Kr. 66 Øre — noget af det første, vi lærte i vor Jura —, men det kan jo ikke nytte at beholde saadanne Levninger fra Fortiden, naar det viser sig at være upraktisk, selv om man synes, der er en vis Hygge ved det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Der foretoges først Afstemning vedrørende Forslag til Lov om Ændring af Gebyrerne for kongelige Bevillinger m. v.

Ændringsforslag Nr. 1, § 1, saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 2, § 2, saaledes ændret, og §§ 3 og 4

vedtoges uden Afstemning.